

לד:

עין משפט
נר מצוה

קב"ה א מ"י פ"ד מהל'
שבת הלכה ב' שמג
לארץ מה טעמים א"ת סימן
דנו טע"ף א'
קל ב' מ"י פ"ב מהל'
מחוסרי כפרה הל' יב
יג יד'
קלא ב' ד מ"י פ"ה מהל'
שבת הל' ד שמג עשין
לג טע"ט א"ת סימן רס"א
טע"ף ב'

רַב נָסִים גֵּאֹן

ראה ב' ימים בין השמשות
 ספק לך, וקרבן, ראה וכן
 אשח בין השמשות ספק
 לטומאה, כבר ידענו כי
 הוב אפילו ראה ב' ראיות
 ומסקימו בזה את הדין
 הוא דב' ימים, בדמיאי א"י
 וכן ד' מלה הבהז את
 הדין בדמיאי את הבהז
 בימים, וכן א' לא ידיו
 שספקין לא אשח מחבורין
 יש בין שיעור וטומאה
 אדם כי טעמו ויטמא
 כי מטיגין דרו ב' [ובן]
 גמור [ובן] וספקי וכן א"י
 כ"י [בא"י] כ"י כ"י שטמא
 השמשות ראה את מחבור
 כשליש שיעור [ובן] כ"י
 [מטיגין] לטעמו כ"י
 כדו יטמא [ובן] וטעמו
 ספקין הדי ב' ד' ימים.
 וכן ימי א' אהא ספק
 היום אהא את מחבורת
 דאש ספק דר' שנסב
 הילכל [בא"י] כ"י [בא"י]
 הדין כ"י ב' ראיות כי
 יצאת היום מכלל הדין
 מטיגין וטעמו וספקין
 אותה, כ"י שטמא השמשות
 ראה את ביום ואת
 בין השמשות את ב' ימים
 השמשות אהא למחר
 אשח שיעור אהא
 מטיגין וטעמו למחר דאש
 ספקין וקרבן, וכן א' ספק
 שיעור השמשות וטעמו
 למחר, ודא' לטומאה ספק
 לקרבן, אבל א' אהא
 בין השמשות הדין בין
 השמשות היום אשח היום
 שבעי תחילתו כי שטמא
 וכן אשח ספק לטומאה,
 זה תחילתו א' היום
 יבטנתי כי אשח תחלת
 הראית, הדיה על זה אשח
 ד' ראיות אפילו ראה
 היום ותבצע דא' אשח
 זה הדבר בשרך דאשח
 מתבטנתי וכן גמור דא' בין
 השמשות אשח שיעור
 דא' כ"י כ"י וטעמו
 ידיו ב' ראיות ספקין
 אשח תחילתו וטעמו וספקין
 א' לחומרי ב' ימים וספק
 לטומאה, ולדא' [ובן]
 אשח מטיגין לחומרי ב'
 ימים.

רבי יוסי אומר בין השמשות ביה
למספיק זו חלה בשבוע הבה
שמוספיק זו חנה קמה חלל אין לפרש
השמשות כלל וקמי קאמר כהרף עין
ונכנס וזה וזה יורע ואין מתי הוא
יוס מתי הוא לילה דהא בחוספא
למסכת וצ"ס בפ"ק קמי וכן היה ר'
יוסי חומר ראה אחד בין השמשות
ואחד דבאי ספק לטומאה וצ"ס
פירוש שראה בחולאי שבת וביה"ש
וביום שי ראה ביום ספק לטומאה
שדמא בין השמשות כולו מן היום והיו
יוס מפסיק וטעור או שמא כולו מן
הלילה והיו ושי יומי רלושין וטעמא
ושמא מן היום ומן הלילה ואיכא שלשה
יומי רלושין וחייב קרבן חללה דר'
יוסי נמי מוספא ליה כההוא כהרף
עין: **ספק** ופוסאדא והקרבן.
שפירא קבוערס דשמא בין השמשות
ראשון כולו מן היום ושי כולו מן
הלילה ור"י דאי ראשון כולו מן היום
שני נמי כולו מן היום ותו דאמר לקמן
שפועמין (דף ק"ב) העשרה מלאכה
בשני בין השמשות חייב חטאת ממה
ונשקף ולפירוש הקוטרס הא איכא
ליתור שמא בין השמשות דע"ש כולו
יוס ומוצאי שבת כולו לילה ולא
יחייב חטאת חלה אש ומפרש
בין השמשות בחולאי שבת וביה"ש
בין השמשות וכן שני השמשות
שניהם כולו מן היום או כולו מן
הלילה ומפסיק יום אחד ביניהם ואין
כחן טומאה או שמא חזיו מן היום
וחזיו מן הלילה והיו רלושין וטעמא
שמוסא שבעה ומומחייב בין וקסא
לפירוש חדל דשי מייס קרבן וקסא
משמע רלושין ועוד דלפי זה לא
מוסכת טומאה ו' בלא קרבן ולישנא
משמע ספק טומאה לחוד ולקרבן
לחוד ועוד קסא לר"י דאם מיירי
שדמא על בין השמשות כמו העשרה
מלאכה שני בין השמשות דאמר
רשב"ם א"כ בראה אחת חייב קרבן
דהא ביה"ש היו לכל הפחות חזי מיל
דאין אף דאמר דשעור מיל היו
לפנים חללה דרבי' רש"י בפרק שני
שעירים (יומא דף סו. וסס) ואמר
בפרק ד' מיתות (פסחין דף סג.)
דהא אחת מורה כג' שיהי סנהדרין
לשאלה ששם שחזר ושי ספיגין
לפי זה וז' גמור ובמוספא ביה"ש

עין: פירש רש"י דלאן
עין ולא בזמן גדול כמו
רבי יוסי אלן ממספק בזמן
ני מכיר ובקי בו מתי זה

מפני מה אמרו "אין
הכל ואפילו מבעוד י
ברמץ שיש בה גחלת
ביורה שמא יתחת
ספק מן היום ומן הלילה
ספק כולו מן הלילה
שני ימים ואיזהו בין
החמה כ"ז שפני מזרח
ולא הכסף העליון
העליון והשוה לתחתון
יהודה ר' נחמיה או
משמשקע החמה חצי
בין השמשות כהרף ע
(ה) ואי אפשר לעמוד על
לחומר שני ימים למ
הונא בריה דרב יהושע
אברהם שני ימים בין ה
ולקרא ראה יום אש
למזמאה ראה גופה קש
משמשקע החמה כ"ז
הא הכסף התחתון ול
הוא והדר תנא הכסף
העליון בין השמשות
יהודה אמר שמואל כל
משמשקע החמה כל ז
והכסף התחתון ולא
השמשות הכסף העל
לילה ורב יוסף אמר ה
הכי קתני משמשקע
מאדימין יום הכסף
העליון ביה"ש הכסף
לילה ואדורו למעמיהו
בכמה אמר רבה אמר
שלשה חלקי מיל מא
תלתא פלגי מילא נ
תלתא תילתי מילא
רביעי מילא ורב יוסף
שמואל שני חלקי מ
אילומא תרי פלגי מ
תרי רבעי מילא ל

וּמִמֶּנִּי מִה אֲמָרוּ אֵין טוֹמָאין
כִּדְתָנִן לְקַמְיוּ לֹא נִכְפָּה וְלֹא
יוֹס הוּא דִּהֵא אֲסָרִינן מִשְׁכַּח
וְיַעֲמִין. דִּהֵא מַנְעוּד יוֹס
וּמִמֶּנִּין בְּדִבְרֵי הַמוֹסֵף
שֶׁנֶּזֶרָה שְׂמֵא וַיִּטְמִין
אָמַר לִיה אֲבִי וַיִּטְמִין
מִלִּים: ת"ר בִּיה"ש
הַסֶּפֶק כּוֹלֹ מִן הַיּוֹם
מִשְׁלִין אוֹתוֹ לַחֲמוּר
הַשְּׂמֻשׁוֹת מִשְׁתַּשְׁקַע
הַיְדִימִין הַכִּסְיָה תַּחְתָּנוֹן
אֵין הַשְּׂמֻשׁוֹת הַכִּסְיָה
וְזֶה לִילָה דְּבִרֵי רַבִּי
כִּדִּי שִׁיחֶלֶךְ אָדָם
מִלֵּיל רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר
כִּיֹּה נִכְנַס וְזֶה יוֹצֵא
אָמַר מִר מִשְׁלִין אוֹתוֹ
וְיִהְיֶה הַלְכָתָא אָמַר רַב
לְעִנִין טוֹמָאָה כִּדְתָנִן
וּמִשְׁוֹת סֶפֶק לְטוֹמָאָה
בֵּין הַשְּׂמֻשׁוֹת סֶפֶק
אִמְרַת אִיזִיהוּ בִּיה"ש
שְׁפִנִי מִזֹּרֶחַ מֵאֲדִימִין
הַכִּסְיָה תַּעֲלִין לִילָה
תַּחְתָּנוֹן וְלֹא הַכִּסְיָה
אָמַר רַבָּה אָמַר רַב
דְּתַנִּי אִיזִיהוּ בִּיה"ש
שְׁפִנִי מִזֹּרֶחַ מֵאֲדִימִין
כִּסְיָה תַּעֲלִין נָמִי בֵּין
לִיָּוִן וְהַשְּׁוֹה לַתַּחְתָּנוֹן
כִּי יִהְיֶה אָמַר שְׂמִיאל
חֲמָה כ"ז שְׁפִנִי מִזֹּרֶחַ
תַּחְתָּנוֹן וְלֹא הַכִּסְיָה
תַּחְתָּנוֹן וְהַשְּׁוֹה לַתַּחְתָּנוֹן
אִיתְמַר שִׁעוֹר בִּיה"ש
כִּי יִהְיֶה אָמַר שְׂמִיאל
ג' חֲלָקִי מִלֵּיל אֵילִמָּא
א מִלֵּיל וּמַחְצָה אֵילָא
א מִלֵּיל *אֵילָא אֵילָא
אָמַר רַב יְהוּדָה אָמַר
מֵאִי שְׁנֵי חֲלָקִי מִלֵּיל
אֵילִמָּא מִלֵּיל *אֵילָא
אָמַר חֲצִי מִלֵּיל אֵילָא
תְּרִי

יצר המוסף הכל ואפילו מצדד יוס.
 וכל אף על נג דתסת הטמנה מצדד
 כה: ברוח. אשר המעורב נגחלים:
 הוא: גורם שמה יחסה נגחלים.
 המשכסה שכל לשכל הקדרה שלא
 בשלה כל לכה וגורו אף נבשלה כל
 לכה עד שיגורף או שקטום. והכי
 מסקין בפרק כירה (דף טז:) דלמר
 אורי קטמה והועברה משקין עליה
 חמין שהחמו והנעדר יוס כל לרין
 ותבשל שכל כל לרכו וכן אמר רבי
 יוחנן: כי יוס ומן הלילה. כלומר
 ספק (ו) כי זו משניה: ספק כולו מן
 יוס ספק כולו מן הלילה. רבי ג'
 ספקות לפיכך מטילין עליו חומר
 שני הימים. ולקמן מפרש למאי הילכתא
 שייך לומר שמה יוס בו משניה:
 מאדירין: שנראה אלדומית חמה
 ערשין. הכסף. השחור: הפחחון.
 חמחון של ריפת הרקיע הסמוכה
 ללרין: עניין. גובהה של כפה אינה
 ממהרת להכסף. ולקמן שייך מאי
 חמחון דקאי סופא ארשאי: שחור
 מיל. והו שיעור אורן בין השמשות
 ולאחר חצי מיל הי לילה: כהרף
 עין. כשעור קליפת עין ברשין
 וכן בחזקה: זה נכנס. הלילה נכנס
 והיו יולא יולא חצי עס נכנס: זה
 כשהם מתפרשין קרי בין השמשות
 וכל דמקמי הכי היו יוס מעליא: למאי
 הילכתא. יעילו עליו ספק שמה
 משניה יוס כי שכלמא ספק כולו מן
 היום אירא לומר לענין מולא שבת
 להביא חשם חלי ספק כולו מן הלילה
 לענין לילי שבת אלא חומר שיהם
 נמאי הילכתא: ראה שני ביה"ט.
 ירה. דז טמחא בראיית ובראיות יוס.
 שראה חשים יוס אחד בין שראה
 חשים בשני ימים לרופים בין שראה
 אחת בשני ימים כגון בין השמשות
 חשיי כחשי ראוית משום ימים
 דילפיין מלכד וקובצה"מ וזה נקבה
 בימים אף זכר בימים ראוית בגופיה
 מיפרשא כדתיבא במגילה (דף טז.) מנה
 הכחוב חשים וקראו טמא כי: ספק
 לעומאה חקירין. ספק טמא ספק
 טמא ספק חקירין. ספק טמא ספק
 ספק אינו חייב קרבן אלא טמא
 שצעה דזכ בעל שחי ראיות או שני
 ימים כל חזרת טומאה או שני
 שלשין מציאות ליד קרבן. וזה שראה

הוא וטמא בשני ראיות או שני ימים לרופין הן וטמא נמי בחזרת ימים
ספק ב' ימים שאין לרופים הן וטמא מטומאת שבעה אלא כבעל
קרבי בעלתא דלאו שתי ראיות ביום אחד איכא ולא שני ימים
לרופין איכא שבעה שכן ג' ימים לרופין דזב גמיר הוא אף לקרבן
כיצד שמה אין פשטות הראשון כולו מן היום וביה"ש השני כולו מן
הלילה ומאכל יום אחד הפסק בינתיים וטמא וטמא מן היום
דהוה להו שני ימים לרופין וכן אם שניה מן הלילה הוה להו שני
ימים לרופין או שמה אם הראשון מן הלילה והשני מן היום הוה להו
שני ימים שתי ראיות ביום אחד וטמא שבעה בכל אלו ואין קרבן או
לרופים וכן אם הראשונה מקצתה ויום ומקצתה בלילה והשניה כולה מן
היום הוה להו ג' ימים לרופין וטמא קרבן הלכך ספק אף לקרבן ומביא
ומליקת חולין נבלה: **ראה אחת ביה"ש ספק לטומאה.** שמה מקצתה
היום או מן הלילה ואין בהן אלא אחת: **פני מורה מאדומים.** עדיין לא
אודו לעממיהו. דרבה סבר שיעור ביה"ש נפיש ורב יוסף סבר וטמא:
פגלג

ומסתכל בזיון משמח היינו שיעור ק' אמה לך מפרש ר"ת דמיייר של
הלה כל בין השמות אלה שם אחת מועטת דבין השמות זה ושם
אחרת בין השמות אחר וכלל שהוא שבין השמות יש להסתמך שם
כזו מן היום או כזו מן הלילה או מזוי יום וחזוי לילה והשם אחי
שפיר דספק לטומאה דשם הראשון כזו מן היום והשני כזו מן
הלילה ומפסיק יום ביניהם או שם מרזייהו יום או מרזייהו לילה
ואיכא ב' ימים רצופין וספק לקרבן שם הראשון מן היום ומן הלילה
ולילה יום או הא' יום והב' מזוי יום וחזוי לילה ואיכא ב' רצופין והאי
דישעושה

שם שחיהו הראיות היו מקצתן ביום ומקצתן בלילה זה שלש
הלילה או הראשונה כולה מן היום והשניה מקצתה ביום ומקצתה בלילה
מוטעת העוף הבאה על הספק ואין נאכלת דשמה לאו בר קרבן הוא
ביום ומקצתה בלילה והיינו חומר ב' ימים ועומא ו' או שם כולה או מן
הספקי אפי' מחמין: כדור ופני. שני הדברים בכרך אחד בתורה אחת:

משתשקע החמה וכל זמן ששני מערב מאדימין את המזרח, ויסימנך כוונתו, פי אם יהיה נר דולק הכסף העליון והטהור להתרחק, והו לילה, ורב יוסף תני לה הכי איהו ביה"ש משתשקע החמה לילה, ואדו לטעמיהו דאזתרי שיעור ביי השמשות בבמה, רבה אמר כדי הלוד גי רבני מיל ו)

אפשר לעמוד עליו, ואמרינו על הארץ יהודה האנופה קשיא. ומתוך רבה כרוך וחני, איזהו כהן?
מראה אור הנר כנגד פת החלון כמורה יום הכספים התחתון ולא הכסף העליון עדיין כיהושע
למורה עדיין הוא יום הכספים התחתון ולא הכסף העליון כיהושע, הכסף העליון והשוה לחם

מסורת הש"ס

(א) ברביע ב: (ב) ונדה נגל,
וע"י תוספות ספחים ב: ב"ק
ס: ד"ה לעולם ימנא, (ג) וזה
ס"ל ח"י"ד (דף קז: ב) שם
יחזא ר' יצחק בר נחמיה א"ר
אבטעיל, (ה) ולקמן (ל: ב):
(ו) ויקרא טו:

הגהות הב"ח

(א) גמ' וזה יוצא (ויז' אספר
לעמוד עליו) תח"מ ותיב
בתיספת חשמע דלג גרס'
וה"ל לעמוד עליו גם באשרי
ל"ג ליה חלל באלסם גרס'
ל"ה: (ב) רש"י ד"ה מן היום
וכו' ספק אי יס ב"י:

גליון הש"ס

נח' אלא תלמידי ידעו.
עין מרשיי כרית דף ב
ע"כ ד"ה והלא סהניס ומנה
דף גג ע"א מרשיי ד"ה
בזה"ש יל"ע:

רבינו חננאל

[illegible]